

Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie
(Mt 6,6)

Nuże więc, słaby człeczyno, oderwij się nieco od swych zajęć, schroń się na chwilę przed naporem twych burzliwych myśli. Odrzuć teraz przytłaczające [cię] niepokoje i odłóż na później wyczerpujące cię troski. Zajmij się nieco Bogiem i spocznij w nim na chwilę. „Wejdź do izdebki” twego umysłu, wyrzuć [z niej] wszystko oprócz Boga, szukaj go. Mów teraz, całe serce moje mów teraz do Boga: Szukam oblicza Twego, oblicza, o Panie, poszukuję.

(Św. Anzelm z Canterbury)

PRZEDMIOT ROZMYŚLANIA:

MARYJA - MONSTRANCJA TRÓJCY ŚWIĘTEJ

CZEŚĆ WSTĘPNA:

Modlitwa o dobre rozmyślanie: Przyjdź Duchu Świąty, przyjdź przez potężne wstawiennictwo Niepokalanego Serca Maryi, Twojej Umiłowanej Oblubienicy x 3

Pieśń „Na śmiertelnej mej pościeli”

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen

Uświadom sobie, że Bóg jest blisko Ciebie i wołaj do Niego z całych swych sił:

Boże, Ty stworzyłeś cały Wszechświat, a koroną tego stworzenia uczyniłeś człowieka. Gdyby tego było mało, nie zostawiłeś ludzkości samej sobie, ale zapragnąłeś, by człowiek mógł przebywać z Tobą w wielkiej zażyłości. Tyleż razy, od grzechu pierworodnego po wydarzenia Kalwarii, zapewniałeś swoje dzieci, że Twoja miłość większa jest nad miłość matki do dziecka, bo ona może dziecko porzuć, a Ty nigdy tego nie zrobiłeś i nie zrobisz. Jakże mógłbym wątpić, że i dziś, i w tym miejscu nie kochasz mnie tak samo jak na zawsze miłowałeś wszystkie swe dzieci. Wszechmogący Boże wierzę, że jesteś bliżej mnie niż ja sam siebie jestem. Wierzę, że znasz wszystkie poruszenia mego serca i przenikasz wszystkie moje myśli. Aktem mej woli otwieram przed Tobą całą moją duszę, umysł i serce. Przeszyj mnie swą Boską obecnością na wskroś, aby wszystkie miejsca mego jestestwa, nawet te najciemniejsze, zostały wypalone Twoją Miłością.

Przyzywaj wstawiennictwa Świętych:

Przez wstawiennictwo Matki Mojej, Bogurodzicy Maryi, Świętych Archaniołów i Aniołów, wszystkich Świętych Pańskich, a szczególnie moich patronów proszę Cię Duchu Świąty odnow we mnie Tve dary, a szczególnie dar mądrości, rozumu i pobożności, by to rozmyślanie przyniosło chwałę Bogu,

część Jego Świętym, wywyższenie Kościoła Katolickiego, a mnie i ludziom wokół zbawienny pożytek. Amen.

CZEŚĆ WŁAŚCIWA:

WYOBRAŻENIE I ROZPAMIĘTYWANIE:

Wyobrażenie: *W tej części pobudź swoją wyobraźnię, by wejść po raz kolejny w tajemnicę Trójcy Świętej. Ważne jest to, byś przestał myśleć o sobie, o swoich problemach i radościach. Skup się tylko na przedmiocie rozmyślania, tak jakby cały świat wokół ciebie przestał istnieć. Poruszaj się po swojej wyobraźni powoli, zamykaj oczy po przeczytaniu tekstu i nie oczekuj od razu wielkich natchnień – raczej powoli pozwól kształtować swoją wyobraźnię łasce Bożej, nawet gdybyś na początku niczego nie mógł dostrzec – bądź cierpliwy.*

Podczas czytania fragmentu o Zwiastowaniu postaraj się w wyobraźni zobaczyć Maryję nad którą roztępuje się niebo, a z niego wylania się Ręka Ojca, z której wychodzi niezwykle światło - Słowo staje się Ciałem, a nad Maryją rozpościera się Duch Święty w postaci gołębicy - cała Trójca Święta.

„W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą». Ona zmieszana była na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?». Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!». Wtedy odszedł od Niej anioł".

Rozpamiętywanie: *„Po użyciu wyobraźni następuje w rozmyślaniu użycie rozumu, zwane rozpamiętywaniem. Rozpamiętywanie to uważne przykładanie umysłu do przedmiotu rozmyślania w celu poruszenia serca ku Bogu i rzeczom Boskim” (św. Franciszek Salezy).*

1. Podczas Zwiastowania objawia się w osobie Maryi cała Trójca Święta, a Ona niczym monstrancja ukazuje Chwałę Boga poprzez swoją zgodę na pełnienie tylko Woli Bożej. Bóg Ojciec uczynił Ją ziemią na którą rzuca ziarno Słowa - Syna, zaś ten cud, kiedy Słowo stało się Ciałem uczynił Duch Święty - i tak rozpoczęła się nowa era dla wszystkiego co istnieje w niebie i na ziemi.

Zastanów się nad tym jak wielką wagę miała decyzja Maryi, która zgodziła się przyjąć Wolę Boga. Od tego momentu wszystko się zmieniło - zmieniły się dzieje ludzkości, i zmieniło się twoje życie.

2. To, co dokonało się przez Maryję nie tylko dało nam możliwość powrotu do źródła szczęścia, ale nadto przyczyniło się do objawienia nowej chwały Trójcy Świętej. Cóż to znaczy? Otóż Trójjedyny Bóg ma swą odwieczną wewnętrzną chwałę, która jest niezmienna i niepojęta. Gdy Maryja stała się Matką Boga objawiała się nowa chwała - zewnętrzna. A to dlatego, że od tego momentu Jezus poprzez przyjęcie ludzkiego ciała unżył się na czas życia na ziemi, i stał się poddany Ojcu jak do tej pory nie był. Ojciec został uwielbiony ponieważ poddany został Mu sam Bóg - Jezus. Czyż nie jest to chwała niepojęcie większa od tej, kiedy Bogu poddane było tylko niższe stworzenie? Następnie Maryja dając ciało Jezusowi sprawiła, iż Druga Osoba Trójcy Świętej zostaje uwielbiona podwójnie w swoim Bóstwie i w swoim Ciele - to pobożność eucharystyczna. Adorując Najśw. Sakrament adorujemy przecież Jezusa Boga poprzez Jego Ciało - oto nowa chwała. Zaś Duch Święty staje się w momencie Zwiastowania życiodawcą Syna Bożego jako Człowieka, a dalej życiodawcą wszystkich Sakramentów, które kapłani czynią w Kościele w mocy Ducha Świętego.

Zastanów się nad tym co rozpoczęło się przed dwoma tysiącami laty na ziemi: „Tak więc przez Maryję nie tylko wykazały się jawnie trzy Osoby Trójcy Przenajświętszej, ale jeszcze przyniosła Ona zarówno Ojcu, jak Synowi i Duchowi Świętemu uwielbienie i chwałę jakiej przedtem nie mieli” (bł. o. H. Koźmiński). Maryja-Monstrancja dzięki której możesz uwielbiać po ludzku najdoskonalej Trójjedynego Boga.

3. A co ja wnoszę do pomnożenia się Bożej chwały na ziemi? Jak przeżywam każdy mój dzień - ile w tym dniu jest Bożych spraw a ile moich? Czy mam świadomość, że Bóg mnie stworzył dla swej chwały, przez którą osiągnę szczęście wieczne? Czy uwielbiam Boga za to słowem, uczynkiem i myślą? Czy potrafię przyjmować Wolę Bożą jako drogę uwielbienia Trójcy Przenajświętszej? Czy łączę moje nieporadne uwielbienie Boga z modlitwą Maryi, by wszystko ofiarowywać Panu przez Jej ręce...?

chwila ciszy...

UCZUCIA I POSTANOWIENIE

Przejdź teraz od rozumu do serca w taki sposób, by to, co już rozważyłeś stało się iskrą podpalającą serce, w którym zagoszczą szczerze uczucia uwielbienia za łaskę i żalu za grzechy. Na początku jeszcze raz własnymi słowami wezwij pomocy Ducha Świętego oraz Maryi, Aniołów i Świętych, by pomogli ci przeżyć tę część modlitwy jak najlepiej.

Uwielbienie: *Cóż to za Bóg, cóż to za Miłość, że pomimo naszej niewdzięczności Bóg wciąż nas odnawia przez swą Miłość w sakramentach, a i dał nam jeszcze Maryję, która swą ofiarą i modlitwą dopełnia naszych niegodności? Uwielbiaj Boga słowami Maryi:*

„Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.
Bo wejrzał na uniesienie Służebnicy swojej.
Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię -

a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją.
On przejawia moc ramienia swego,
rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami, a bogatych z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje -
jak przyobiegał naszym ojcom -
na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki".

Żal za grzechy: *Zobacz ile łask marnujesz, kiedy codziennie tracisz w swoim życiu czas na rzeczy, które nie pomnażają chwały Bożej. Szczerze żałuj, że wciąż tak dalece porzucasz wzór Maryi. A twój żal niechaj będzie jeszcze większy, gdy uświadomisz sobie fakt, iż Maryja ciebie nie porzuciła nigdy, a nadto wciąż broni cię w obliczu sprawiedliwej ręki Sędziego.*

*Bijąc się w piersi powtórz trzy razy: **Maryjo, Ucieczko grzeszników módl się za nami!***

Postanowienie: Postaram się jeszcze gorliwiej i z większą świadomością odmawiać codzienny różaniec.

CZEŚĆ PODSUMOWUJĄCA

TRZY AKTY:

1. **Dziękczynienie:** Wszechmogąca Trójco przez ręce Niepokalanego Serca Maryi przez Jej łzy wylane z powodu Męki Jezusa i moich grzechów i radość na widok Zmartwychwstałego przyjmij proste dziękuję za ten czas modlitwy do którego mnie Boże natchnąłeś; za wszystkie myśli, które pozwoliłeś mi przyjąć i przy nich trwać; za uczucia pobożne i dobre postanowienia, ale także i za walkę, którą musiałem stoczyć, by ten czas był prawdziwie poświęcony jedynie dla Ciebie.

2. **Ofiarowanie:** Na zakończenie tegoż rozmyślenia ofiaruję Ci Boże to, co pozwalasz mi złożyć Tobie w Ofierze – a zatem ofiaruję Ci dobroć Jezusową, Jego Śmierć, Krew, cnoty i zasługi, a wraz z nimi nikłe pyłki moich nielicznych dobrych uczynków i ofiar, które dzięki Ofierze Syna w mocy Ducha Świętego nabierają wartości. A nie śmiałabym o to prosić, gdyby Kościół Święty mnie do tego nie wzywał.

3. **Prośba:** Nadto wybac mi zuchwałość, ale ośmielam się prosić, byś uczynił mnie uczestnikiem łask, cnót i zasług Swego Boskiego Syna. O Jezu! Pobłogosław moim uczuciom pobożnym i postanowieniom oraz pomóż mi dotrzymać danego słowa, bym zawsze pamiętał, że moje szczęście zaczyna się tam, gdzie na pierwszym miejscu jest chwała Trójjedynego Boga.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo...

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu...

WIAZANKA DUCHOWA

Tę ostatnią część rozmyślania, według św. Franciszka Ksawerego, można uczynić jedynie samemu, ponieważ dotyczy ona bardzo indywidualnej sfery każdego modlącego się człowieka, to znaczy w tym miejscu, które stanowi ostateczne podsumowanie rozmyślania każdy zbiera to, co dotknęło go szczególnie. Św. Franciszek Ksawery tak zaleca: „Po tym wszystkim trzeba uszczknąć i zrobić wiazankę duchową. Ci, co przechadzają się po pięknym ogrodzie, wychodząc z niego chętnie wynoszą w rękę choć kilka wybranych kwiatów, by ich widokiem i wonią poić się przez resztę dnia. Tak też i nasz umysł, przebiegłszy w rozmyślaniu jakąś Tajemnicę, powinien sobie wybrać do zachowania w sercu jedną, dwie lub trzy prawdy, które nas najbardziej zajęły i mogą nam skuteczniej posłużyć do naszego udoskonalenia, ażebyśmy przez resztę dnia wspominając je orzeźwiali duszę ich duchową wonią”.

Po tym wszystkim warto pozostać jeszcze parę chwil w ciszy i samotności, by wszystko w nas się uspokoiło. Całość możemy zakończyć pieśnią pobożną.

Deo gratias!!!